

er der nu Tid efter anden i Spidsen for disse Musikkorps kommet særdeles dygtige Musikdirigenter, og Musikken har derved faaet et helt andet Præg, det er en helt anden Art af Kompositioner, der nu fremføres, og de fremføres paa en langt bedre Maade end tidligere. Der har saa været stillet i Udsigt, at Musikdirigenterne, for at faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med moderne lødige Musik, kunde faa Adgang til det kongelige Teater; naar de henvendte sig dør, vilde der blive stillet en Billet til deres Raadighed, uden at de skulde betale derfor. Dette er udmærket for de Musikdirigenter, der har Garnison i København. Men for dem, der ligger ude i Provinserne, kommer dertil, at de skal betale Rejseudgifterne og deres Ophold i København. De Musikkasser, der findes, er ikke i Stand til at afholde disse Udgifter, og jeg tror, man fra alle Sider vil være enig i, at Musikdirigenterne af deres knapt tilmaalte Lønning heller ikke er i Stand til at afholde disse ekstraordinære Udgifter. Jeg vil derfor henstille til Ministerens Overvejelse, om det ikke vil være rigtigt og overfor Befolkningen hensynsfuldt, om man gav Musikdirigenterne Adgang til fri Befordring; saa maatte de selv om at betale Opholdet her i Byen. De vilde derved i højere Grad end nu faa Lejlighed til at høre god Musik baade i det kongelige Teater og i mangfoldige Tilfælde ogsaa ved Koncerter, og det vilde jo komme deres Korps til gode og derigennem atter Befolkningen. De Midler, der er stillet til Raadighed til Vedligeholdelse af Instrumenter og Anskaffelse af Musikalier, er saa knappe, at det ikke er gørligt at holde dem i en passende Standard. Det hænder endda, at et Musikkorps optræder offentligt med saa skrøbelige Nodestole, at man ser Musikerne staa og være ængstelige for, at Nodestolene skal falde fra hinanden. Det gør et mindre godt Indtryk paa Befolkningen at se et Musikkorps i Uniform staa og være ængstelig for, at Nodestolene skal falde sammen og Musikken paa den Maade ophøre af sig selv. Vi er nok forsigtige med Udgifter, bl. a. ogsaa til dette, men det maa dog ikke have en saadan Karakter af Fattigdom, at det kommer til at foregaa under saadanne Former.

Saa vil jeg gerne gøre en Bemærkning om Forholdene ved de kommunale Gymnasier. Ved Skoleovertagelsen i 1918—19 var det Forudsætningen, at Personalet ved de kommunale Gymnasier og Statsskolerne i Storkøbenhavn skulde være fuldstændig ens stillet: de fik samme Løn, samme Timetal, og saa vidt muligt kom de til at

arbejde under ensartede Skoleplaner. Men Praksis har desværre vist, at denne Ligestilling ikke fuldt ud er opretholdt. En Adjunkt ved et kommunalt Gymnasium har ikke samme Udsigt til Avancement som en Adjunkt ved en Statsskole, han kan nok rykke op indenfor den kommunale Skole, men har kun ringe Udsigt som Ansøger ved en Statsskole. Man vil forstaa, at Følgen deraf er, at de kommunale Gymnasier har ondt ved at faa ledige Stillinger besat med fuldt kvalificerede Kræfter, idet de dygtigste Folk først og fremmest søger hen til Statsskolerne, hvor der er bedre Avancementsmuligheder, thi Antallet af Statsskoler er langt større end Antallet af kommunale Gymnasier. Det Forhold maa ændres. I Provinsen har man søgt at raade Bod derpaa ved, at man enkelte Steder har nøjedes med at give Adjunkterne 24 Timer i Stedet for som København 27 Timer ugentlig, eller man har oprettet et større Antal Lektorater ved de kommunale Gymnasier i Provinsen end ved Statsskolerne. Her kan vi ikke benytte disse Veje, thi vi har forpligtet os med Hensyn til kommunale Gymnasier til at følge de Regler, som gælder for Statens. Vi kan hverken byde højere Løn eller paa anden Vis stille Personalet gunstigere end Statens.

Hvis der ikke ændres noget her, vil Resultatet blive, at de kommunale Gymnasier kommer til at stagnere, som Følge af at de ikke kan faa lige saa gode Lærerkrafter som Statens. Jeg vil derfor henstille, at Personalet ved de kommunale Gymnasier maa kunne opnaa Avancement ogsaa i Statsskolen og omvendt. Først naar dette sker, har man Sikkerhed for, at Virksomheden ved de kommunale Gymnasier, hvor man i øvrigt anvender overmaade meget paa Udstyr og paa de Midler, man stiller til Elevernes Raadighed, ikke kommer til at sakke agter ud.

Jeg kunde have haft Lyst til, da den højtærede Minister for offentlige Arbejder har været saa trofast under denne Finanslovbehandling og har overværet Forhandlingerne omtrent fra først til sidst, men desværre i dette Øjeblik er gaaet, at bringe ham en Tak for den Udholdenhed, han har vist, og samtidig henlede hans Opmærksomhed paa Forholdene ved Charlottenlund Station og den Udvidelse af Baneløbet mellem Hellerup, Charlottenlund og Klampenborg, som er paabegyndt, men nu synes at skulle vente indtil videre, og henstille, om det ikke var rigtigt at fortsætte dette Arbejde.